

fordi vi til fulde ere os bevidste, at vi ikke ved vor Vedtagelse alene kunne føre noget igennem, og særlig ere vi rede til at forhandle, baade om at gøre disse Lovforslag endnu bedre, hvis en saadan Tanke kan tænkes til Ende, og ogsaa om andre Skatte-lovforslag, som muligvis maatte være endnu bedre. Viser det sig, at vi kunne faa noget, der er endnu bedre end dette, ja saa ville vi naturligvis tage det, men vi tvivle i allerhøjeste Grad paa, at noget saadant er muligt, og derfor holde vi fast paa denne Skattereform saa længe, indtil vi, som sagt, med klare og tydelige Grunde blive overbeviste ikke alene om, at der kan laves noget bedre, men ogsaa om, at vi kunne faa dette bedre. Og jeg tror at turde kunne sige, at der ikke her i Folketinget vil findes nogen som helst Tilbøjelighed til at vige bort fra de Principper, som ere de ledende og bærende i disse 4 Skattelove, i den samlede Skattereform. Men det udelukker selvfølgelig paa ingen Maade, at vi kunne være meget redbonne til, naar der paa underordnede Punkter fra Sider, som vise, at de virkelig ønske med os at føre denne Sag igennem, fremkommer Krav om Forandringer, at vi saa tage disse Forandringer, endogsaa hvis vi ikke ere overbeviste om, at Forandringerne absolut ere Forbedringer.

Jeg tror, at det af disse Udtalelser vil fremgaa, at Forslagsstillerne og sikkert hele Folketinget ville stille sig til den foreliggende Skattereform paa en saadan Maade, at der ikke fra vor Stilling vil kunne hentes noget som helst Paaskud eller Skin af Undskyldning, hvis det skulde vise sig, at Samlingen skulde gaa til Ende, uden at Skattereformen er ført igennem. Jeg har ved Forslagenes Forelæggelse sagt, at det ærede Ministeriums Stilling med Fastholdelsen af dets hemmelighedsfulde Skattereform kunde komme til at indeholde Færer og Vanskeligheder for vore Forslag, og det er jo ganske forstaaeligt. For det første kan man sige med næsten matematisk Sikkerhed, at den Vej, som det ærede Ministerium har valgt at gaa, vil medføre et Aars Forsinkelse med Skattereformens Ikrafttræden. Skal man gaa den Vej, som det ærede Ministerium nu har bestemt sig til at gaa, vil det ikke være muligt at faa disse Skattelove færdige saa betids, at de kunne komme til at træde i Kraft til den Tid, som i dem foreslaas, der vil altsaa spildes et Aar for Skatteyderne, før de komme til at nyde godt af Reformen. Og dernæst er der den Fare, at naar et Forslag kommer frem fra den ærede Regering,

kan der være adskillige, som i og for sig ikke ønske nogen Skattereform, og som af den Grund slutte sig til Ministeriets Skatteforslag, og der kan være andre, som muligvis finde — efter min Mening med Urette, jeg kender jo ganske vist ikke den ærede Regerings Skatteforslag, men jeg drister mig dog til at sige: efter min Mening med Urette — at der kan være enkelte Punkter i det ærede Ministeriums Forslag, som ere bedre end de tilsvarende Punkter i vore, og som derfor mene, at man burde forsøge paa paa disse Punkter at forandre vore Forslag, og Resultatet deraf kan meget let blive, at Forslagene komme til at vandre frem og tilbage mellem de to Ting, og hvad det fører med sig, have vi jo set gennem de fire Samlinger, hvori vi arbejdede paa de Reedtz-Thottske Skatte-lovforslag.

Dalsgaard: I den interessante Tale, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Alberti) holdt, da de paa Dagsordenen staaende Lovforslag bleve indbragte, udtalte han blandt andet, at Højres Repræsentanter i Skattekommissionen straks med „Alvor og Loyalitet“ havde taget fat paa Arbejdet i Kommissionen, medens derimod det forhandlende Venstres Medlemmer i Skattekommissionen først senere vare komne rigtig med i Arbejdet. Denne Udtalelse nøder mig til at fremsætte nogle oplysende og forklarende Bemærkninger om den Stilling, mine Meningsfæller og jeg have indtaget i Skattekommissionen, som jeg ellers ikke vilde have fundet Anledning til at komme ind paa.

Som ærede Medlemmer sikkert ville erindre, lød der, da vi i Foraaret her i Salen forhandlede om Skattekommissionens Nedsættelse, fra fremragende Medlemmer af Flertallet Udtalelser, som kun kunde give det Indtryk, at det, Flertallet tilsignede med Skattekommissionens Nedsættelse, langt fra var at søge at fremme det videre Arbejde for en Skattereform paa det saakaldte Reedtz-Thottske Grundlag, men at Meningen derimod var gennem Skattekommissionen at søge ganske anderledes vidtgaende og dybtgaende Forslag udarbejdede, at søge Forslag udarbejdede, som i en ganske anden Grad vare Udtryk for Venstres Tanker og Ønsker om en Skattereform; og selv om saadanne Forslag ikke vilde have megen Udsigt til at kunne blive gennemførte i en nær Fremtid, særlig dersom vi paa ny fik et Højreministerium, hvad der paa det Tidspunkt var den allerbedste Udsigt til, vilde man alligevel være tilfreds, dersom blot Resultatet